

Προσφυγικά Λ. Αλεξάνδρας, το σπίτι του Μικρασιατικού Ελληνισμού

Πολιτισμός / Πολιτισμική κληρονομιά

Πριν λίγες μέρες, στις 15 Μαΐου του 2019, συμπληρώθηκαν 100 χρόνια - ένας αιώνας - από την στιγμή που η Μικρασιατική Εκστρατεία έλαβε «σάρκα και οστά» με την απόβαση των ελληνικών στρατευμάτων στη Σμύρνη (15 Μαΐου 1919). Αντίστοιχα στις 19 Μαΐου 1919 ο Μουσταφά Κεμάλ αποβιβάστηκε στην ένδοξη Σαμψούντα για να ξεκινήσει τη δεύτερη και πιο άγρια φάση της Ποντιακής Γενοκτονίας, ένα τεράστιο έγκλημα στο εκλεκτό τμήμα του Ελληνισμού στα βόρεια της Μικράς Ασίας, στην περιοχή του Πόντου.

Κοντά ένας αιώνας από τις πλέον αιματοκυλισμένες σελίδες στην ιστορία μας, με τις γνωστές τραγικές συνέπειες για τον ακμαίο προαιώνιο ελληνισμό της Μικρασίας που ξεριζώθηκε βίαια και ήλθε εξίσου βίαια σε μια καθημαγμένη πατρίδα. Από εκείνη την περίοδο τα κύτταρα που κρατούν τις παλιές εστίες και το λίκνο της Μικρασίας δεν είναι άλλοι παρά οι διάσπαρτοι σύλλογοι που με κάθε

τρόπο κρατάνε τις παραδόσεις και προβάλλουν τον πολιτισμό και το πνεύμα των προγονικών εστιών. Πρόχειρα, αλλά με σοφία και μεράκι, στεγάζουν μνήμες και φυλαχτά, σύμβολα και κειμήλια, συχνά μια μορφή αγίου του Πόντου, ένα απομεινάρι από τέμπλο, φωτογραφίες τεκμήρια πως ο Ελληνισμός άκμασε επί μακρόν και στην άλλη πλευρά του Αιγαίου.

Ωστόσο λείπει από την πρωτεύουσα του ελληνισμού το κέλυφος που με επιστημονική αρτιότητα θα αποκαλύψει στις νέες γενιές τις ρίζες μας και εκείνες τις πτυχές της ιστορίας μας που μάταια προσπαθήσαμε να καλύψουμε στο όνομα αδιέξοδων πολιτικών. Ένα κτίριο κόσμημα όπως το περιεχόμενο που θα φιλοξενούσε και ένα κτίριο εργαστήρι παιδείας και πολιτισμού.

Εδώ και λίγο καιρό ανήκουν στην δικαιοδοσία της Περιφέρειας οι προσφυγικές πολυκατοικίες της λεωφόρου Αλεξάνδρας και κατευθείαν η Περιφερειάρχης Ρένα Δούρου ξεκίνησε την αποκατάστασή τους με κύριο γνώμονα την δημιουργία ενός Μικρασιατικού Μουσείου. Στα οχτώ μπλοκ ένα σημαντικό μέρος τους θα στεγάσει επιτέλους την Ποντιακή ψυχή, ότι μας θυμίζει εκείνη την μεγάλη γενιά στην Μαύρη Θάλασσα με το τραγικό τέλος και την απάνθρωπη μοίρα που τους επιφύλαξε η τουρκική manía.

Κτισμένα τα παλιότερα από αυτά στα χρόνια του Μεσοπολέμου για να μεταστεγάσουν τους Μικρασιάτες πρόσφυγες του 1922 από τις τότε παράγκες τους, είναι απομεινάρια του ελληνικού μοντερνισμού στην αρχιτεκτονική που η

πολιτεία άφησε να ρημάζουν. Η Περιφέρεια Αττικής ολοκλήρωσε πολύ γρήγορα τη μελέτη αποκατάστασης και πίεσε το Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού να την εγκρίνει τον Ιανουάριο που μας πέρασε σε συνεργασία με τον νεοσύστατο οργανισμό «Ανάπλαση Αθήνας Α.Ε.». Η αντίστροφη μέτρηση για τη μεγαλύτερη οικιστική παρέμβαση στην Αθήνα μετά τα Ολυμπιακά έργα και για την αποκατάσταση μιας αδικίας όσον αφορά στην διαφύλαξη και την προβολή του πολιτισμού των Ποντίων είναι γεγονός, επιτέλους.

Η Περιφερειάρχης κα Ρένα Δούρου το ανακοίνωσε εκ νέου στις κερκίδες του Ηρωδείου και εξήγησε ότι έχει έλθει από καιρό σε επαφή με σωματεία Μικρασιατών και Ποντίων από Δήμους της Αττικής αλλά και την Μητρόπολη Νέας Ιωνίας και Φιλαδελφείας. Εγκρίθηκε ήδη από το Περιφερειακό Συμβούλιο ως Μουσείο και χώρος μνήμης και παιδείας με προϋπολογισμό περίπου 12 εκατ. ευρώ εξολοκλήρου από την Περιφέρεια Αττικής και το έργο δεν μένει παρά να αρχίσει να αναπτύσσεται στην έκταση 17.215 τετραγωνικών μέτρων. Ο διαγωνισμός για τη ριζική ανακαίνισή τους προγραμματίζεται για το τέλος του μήνα, με την προϋπόθεση ότι θα εκδοθεί η άδεια δόμησης από τις υπηρεσίες του Δήμου Αθηναίων.

Το καλύτερο μνημόσυνο για τον αιώνα της Ποντιακής Γενοκτονίας είναι να χτίσουμε επιτέλους το σπίτι που θα μαζέψει τις μνήμες, τα αρχεία, ότι έφτασε στην μητρόπολη και ότι αποτελεί την ποντιακή παράδοση, από τις ντοπιολαλιές μέχρι τα τραγούδια και τις μουσικές.

<http://bit.ly/2Wdk9rj>